

STRIJD KREEET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

EDWARD J. HIGGINS, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter.

JOHANNES W. DE GROOT, Kommandant.

33ste JAARGANG No. 1.

Internationaal Hoofdkwartier:
101 Queen Victoria St., Londen E. C.

1 JANUARI 1932.

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Oost-Indië: Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

„IK ZAL WAT NIEUWS MAKEN.“

De overgang van het oude in het nieuwe jaar is een stonde van overpeinzing. Gemengde gevoelens vervullen het hart. Soms domineeren de blijde en dankbare voor genoten welvaart en zegen; dan weer droevige gewaarwordingen over nederlagen en misslagen, teleurstellingen en verdriet.

Want al leven wij snel in deze bewogen tijden, en al gaan de geweldige gebeurlijkheden in een ontzaggelijk tempo aan ons voorbij, toch wordt ons telkenmale bij het scheiden van het oude- en het intreden van het nieuwe jaar een „halt!“ geboden en worden wij gedwongen de som van het voorbije levensjaar op te maken.

Aan het begin: Hopen, verlangen, verwachtingen, talrijke goede voornemens, een geestdriftig tegemoetreden aan geboden kansen.

Aan het einde.....?

Zoo denken stemt somber, want daarbij treedt eigen onmacht, fel naar voren, terwijl toch steeds de verzoeking nabij is om ons te weerhouden met vasten tred den nieuwen weg te betreden, met moed de hand uit te strekken naar hogere dingen, met ootmoed de ziel te verheffen tot God.

Doch waar wij deze regelen schrijven om elkander te sterken, treden wij u. aan de hand van ons tekstwoord tegemoet en zeggen, naast de gewone begroeting en wederkerige gelukwenschen: „Kijk, aan dat alles moet gij nu maar niet meer denken. Gij moet u daardoor niet laten ontmoedigen. Laat dit alles nu maar met het oude jaar sterven gaan en dra tot het verleden behoren“. Geen overleg meer met die oude struikelblokken, die hinderpalen voor uw geluk; die koelheid jegens God en den Christus; dien haat jegens uw medemenschen; dien wrok jegens hen, die u in het oude jaar onrecht aandeden; dien achterdocht met de onzalige gewoonte van achterklappen daarneven; die droeve onverschilligheid om het heil van uw eigen ziel, die van uw kinderen, uw man, uw vrouw, uw ouders of familieleden, uw medemenschen. Gedenkt de vorige dingen niet en overlegt de oude dingen niet!

Laat ze varen vrienden, laat ze varen!

Zij zijn als giftige adders, die het levensgeluk verwoesten; als giftige planten, die den dood veroorzaken.

Wat zoudt ge doen, als gij uw lief dochtertje zaagt spelen met een gifslang?

Wat zoudt ge doen, als gij uw eenigst zoontje giftplanten zaagt plukken?

Gij zoudt hen grijpen, wegrukken, redden!

Daarom, willen wij 1932 tegemoet treden met een vasten wil en een ernstig verlangen om een nuttig, gezegend en Gode welgevallig leven te leiden, dan overleggen wij die oude dingen niet langer. Zij hebben ons immers in het afgeloopen jaar zoo naamloos veel leed veroorzaakt, zoo wreed ons geluk verstoord, ons stikdonkere nachten van bange smart gebracht. O, in Christus' naam en kracht, laat ze varen! Gedenkt de vorige dingen niet!

**

Door al deze sombere gedachten breekt het klare licht van Gods Vaderzorg stralend als in glansen van goud, liefelijk als de dageraad van den nieuwen dag, den Nieuwjaarsdag: „Ziet, ik zal wat nieuws maken“.

Hebt gij, die dit leest, wel eens vernomen, wat God op den Nieuwjaarsdag voor de Zijnen heeft willen doen? In de donkerste levensomstandigheden heeft Hij Zijn licht doen breken; in den hoogsten nood was Zijn uitredding het meest nabij. 't Is alles wonderbaarlijk. Laat ons dit eens nader beschouwen.

Honderd en vijftig dagen lang hadden de wateren de overhand boven de aarde gehad, vóór zij begonnen af te nemen. Dat waren zeer bange dagen geweest. Eindelijk waren Noach en de zijnen, die door God zelve in de Arke geborgen waren, geland op de bergen van Ararat en op den Nieuwjaarsdag, anno 601 (oude jaartelling) verlostte God de Zijnen uit bange nood.

Mag ik u vragen, is uw levensschip, na lange omzwerving wellicht, na strijden en worstelen met stormen en golven op de levenszee, reeds geland op de veilige rots Jezus Christus?

Een toevluchtsoord in iederen storm,
Een schuilplaats, die voor leed behoedt.

Een lichtglans op het duister pad
Vindt ieder steeds aan Jezus' voet.

Toen God Zijn volk uit Egypteland bevrijdde, gaf Hij opdracht aan Mozes en Aäron, (Ex. 12 : 2) dat diezelfde maand het hoofd der maanden, de eerste van de maanden des jaars zou zijn. Verlost! Vrij van de slavernij! Geen knellende banden meer. Geen striemende zweepslagen meer.

„Gedenkt de vorige dingen niet,
En overlegt de oude dingen niet.
Ziet, ik zal wat nieuws maken,
Nu zal het uitspruiten;
Zult gijlieden dat niet weten?
Ja, ik zal in de woestijn eenen weg
leggen, en rivieren in de wildernis“.
Jesaja 43: 18 en 19.

Maar Gods volk was wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen. Zij hadden gezondigd en zich van den Levenden God afgewend. Toen waren zij gevankelijk naar Babel gevoerd en „aan de rivieren van Babel daar zaten zij; ook weenden zij, als zij gedachten aan Zion“ (Psalm 137: 1). De harpen hingen aan de wilgen en het lied was op hun lippen verstorven. In dien grooten nood riepen zij tot God, en Hij, de Algoede, hoorde naar hun geschrei en voerde hen uit het land der vreemdelingschappen en „op den eersten dag der eerste maand was het begin des optochts uit Babel“. (Ezra 7: 8)

Ach, hoevelen zijn er, die eenmaal de groote liefde van Christus aan eigen hart hebben gekend, maar die zich van Hem hebben afgewend en terugkeerden op eigen gekozen paden. Zij hebben God verlaten en zitten daar terneder, ergens op aard. Soms welt een traan op in het oog, om verloren geluk, om verstoorden vrede. Lieve afvallige vrienden, keert terug tot God. Hij zal u opnieuw in liefde aannemen.

Verder vertelt Ezra, (Hst. 10 : 17) hoe op den Nieuwjaarsdag de onbetamelijke dingen uit het gezinsleven werden gebannen.

Klinkt hier, door alle eenwen heen, niet een woord voor onzen tijd? De mannen deden vreemde vrouwen weg. Zij verbanden de onbetamelijke dingen. Zij herstelden het gezinsleven, waar liefde kon wonen en God Zijn zegen kon gebiedten.

De zonde van dien tijd is ook de zonde van onzen dag.

De zonde van Babel is ook de zonde van Indië.

Hoort u het, vrienden? Op den Nieuwjaarsdag werd het gezinsleven weer in eere hersteld. En als dat nu spreekt tot uw hart, wilt ook gij dan heden niet de onbetamelijke dingen uit uw leven bannen? Wilt ook gij dan uw gezinsleven niet opnieuw in eere herstellen? Dit alles leert ons Gods Woord, van wat God op den Nieuwjaarsdag gedaan heeft. En nog veel meer kennen wij, van wat God doen wil. In aller leven. Te allen tijd. Geprezen zij Zijn naam.

**

Ziet, ik zal wat nieuws maken.

Nu zal het uitspruiten.

Nu geen gevangenschap meer. Geen knellende banden, die ons aan de zonde binden. Niet langer rondtasten in 't duister, steeds struikelend, steeds vallend. Niet meer dat oude troosteloze hulp zoeken bij alles en allen, behalve bij God. Geen wanhopige pogingen meer om in eigen kracht bevrijding te zoeken. Neen, wij zetten geen nieuwe lap op het oude kleed, want groter wordt de scheur, dieper de teleurstelling, ernstiger de ontmoediging. Al het oude is voorbijgegaan, ziet, alles is nieuw geworden.

Ik — zegt de Almachtige — zal wat nieuws maken! Voor uw zonde, de Goddelijke genade. Voor uw wrok, teeder medelijden. Voor uw zelfvoldaanheid, zelf-verloochening. Voor uw eigengerechtigheid, nederigheid en eenvoud. Voor uw koelheid, een weldadige warmte. Voor uw lautheid, geestdrift en ijver. Ik zal wat nieuws maken. Voor uw haat, de liefde. Voor uw eigen wil. „Uw wil geschiede.“ Halleluja!

Laat Hem toe, dit wonderwerk bij de intrede van een nieuwbegonnen jaar ook in uw hart te verrichten.

God alleen weet, wat ons in dit nieuwe jaar te wachten staat: Daarom sta ons toe u te bemoedigen en u toe te roepen: „Vliedt aan des Heilands liefdehart“. Heb vertrouwen op God! Hijzelf gaat ons voor en vermaant ons Hem te volgen, den strijd niet op te geven, maar te doorworstelen, in Zijn groote kracht.

Neen, Heer, ik vraag U niet, dat Gij
Mij steeds langs effen wegen leidt,
Maar dat Gij Uw gena mij schenkt,

Dat 'k wandele in gerechtigheid,
O, leid mij voort langs Uwe paan,
Tot 'k eenmaal hoor Uw „welgedaan.“

En wie dat beleeft, wordt de zalige ervaring deelachtig, dat Hij „wegen zal aanleggen in de woestijn, en rivieren in de wildernis“.

Lt. Kol. RAWIE.

Bandoeng, 1931/1932.

DE LEVENSREIZE.

Een parabel.

ER was eens een oud man, Vader Tijd geheeten; wanneer hij hoorde, dat er ergens een kindje geboren was, ging hij er altijd heen om er een pakje af te geven voor den kleinen wereldburger.

Als hij naar de huizen der rijken ging, was de doos altijd gepakt in goud- of zilverpapier, en wanneer hij naar andere huizen ging, in wit, ja, soms ook wel eens in grof, bruin papier. Maar het vreemdste er van was, dat, wat hij ook om het pakje deed, de inhoud altijd hetzelfde was.

En overal waar hij de pakjes bracht, liet hij strikte bevelen achter, dat de eigenaars, vóór zij aan het einde van de Levensreis gekomen waren, hun pakjes moesten openen. Sommigen konden ze al spoedig openmaken, anderen weer later, maar allen zouden zij ze met zich mede moeten nemen — sommigen een langen weg, anderen een korteren — voordat zij ze neerlegden; en wanneer de dag aanbrak, waarop ze dien last neerlegden, zou vader Tijd een andere deur openen, waardoor zij konden binnentreden in een schoone wereld, waar zij nimmermeer lasten zouden behoeven te dragen.

En wat denkt ge nu wel, dat zoowel rijken als armen vonden, wanneer ze hun pakjes openden? Een massa kleine dingen, de „zorgen des levens” geheeten.

Niet gewenscht.

De inhoud viel bij niemand in den smaak, en niemand wenschte ze mee te dragen. Sommigen zeiden, dat zij ze zouden verbranden, maar ze wilden niet branden; anderen trachtten ze in zee te werpen, maar ze wilden niet zinken; en zoo kwam het, dat ze wel moesten doen, wat Vader Tijd hun geboden had, en dat was: den last te dragen, dien hij voor hen had achtergelaten.

Zoo gingen zij dus op weg met hun last, en dit is de manier, waarop sommigen hem probeerden te dragen. Zij bonden het aan een touw om hun hals en hingen het vóór zich, zoodat zij op het Pad des Levens voortliepen met gebogen hoofd en neergeslagen oogen, waardoor ze de schoone dingen des Levens in 't geheel niet opmerkten.

Eindelijk zei een vriendelijke raadgeefster, Ervaring geheeten, tot hen: „Draag uw last eens achter u en zie eens, of dat niet veel gemakkelijker is.” Zij droegen hun pak met zorgen dus achter zich, en droegen het met opgeheven hoofd en fieren blik en liepen zóó recht op, dat de menschen hen nakeken en er zich over verwonderden, dat zij, met zulk een zwaren last, nog rechter en krachtiger schenen te loopen dan zij, die geen „zorgen” schenen te hebben.

Struikelblokken.

Dan waren er menschen, die hun last in 't geheel niet droegen. Ze openden de doos, namen hun zorgen er één voor één uit en verspreidden ze langs het Pad des Levens; dan struikelden ze er over, vielen, bezeerden zich en ontmoedigden bovendien anderen; en wanneer ze aan het einde van hun reis gekomen waren, voelden ze zich overal gekneusd en pijnlijk en waren niet in staat geweest zichzelf of anderen te helpen, enkel en alleen omdat ze gestruikeld waren over dingen, die nooit bedoeld waren als *struikelblokken*.

Maar er waren ook anderen, die dezelfde zorgen er uit haalden en ze langs het Levenspad legden en hun voet plaatsten op iedere moeilijkheid, die hun in den weg kwam; en iederen keer, als zij dit deden, was het, of zij een nieuwen blik in de hemelsche heerlijkheid sloegen, en hun zorgen brachten hen dicht tot God. Zoo maakten zij *steunpunten* van de dingen, die zij in hun pak vonden.

Molensteenen.

Dan waren er ook nog menschen, die telkens één zorg tegelijk uit hun pak haalden en die aan al hun vrienden toonden, totdat deze er moe en beu van werden altijd maar weer klachten aan te hooren, en die lastdragers zichzelf en hun vrienden op 't laatst zóó tot last werden, dat zij den bijnaam kregen van *molensteenen*. En zoudt ge willen gelooven, dat er nog een andere manier was om de moeilijkheden zoo te dragen langs het Pad des Levens, dat ze noch *struikelblokken*, noch *molensteenen* werden?

Wel, er was nog een andere manier, namelijk deze: Iederen tegenspoed, dien ze hadden, plaatsten ze op den weg als herinnering aan een of andere gebeurtenis in hun leven; en wanneer ze terugblikten op den afgelegden weg, konden zij alles zien, wat zij reeds doorgemaakt en geleerd hadden en dat gaf hun een opgewekt, krachtig gevoel. En zij, die op vele van die punten konden terugzien, gevoelden zich sterker dan zij, die er maar weinig telden. Zoo maakten zij hun moeilijkheden tot schoone *mijlpalen*.

Treden van een ladder.

Toen kwamen ze aan het einde van de reis, en al de menschen, die *steunpunten* en *mijlpalen* hadden gemaakt van hun zorgen, verzamelden ze bijeen en hun wijze vriendin Ervaring stapelde ze opeen tot een grooten hoop aan 't eindpunt van den weg. Toen Vader Tijd hun vertelde, dat hun reis geëindigd was, blikten ze terug en zie, er waren geen moeilijkheden meer op het Pad; ze waren veranderd in liefelijke treden van een ladder naar een hooger leven. Toen sloot Vader Tijd de deur en bevonden ze zichzelf dáár, waar geen smart, noch rouw, noch pijn meer is, want zij dragen er geen lasten meer. Zij staan vóór den Troon van God, en de Levensreis is geëindigd.

De waarde van het gezin.

door Mevrouw Kommandante de Groot.

EEN gelukkig tehuis is een van de grootste zegeningen, die God ons heeft geschonken. Zoo verstrekkend is de invloed, die er van het gezin uitgaat, dat men met recht kan zeggen, dat de toestand van den Staat afhangt van het familieleven.

Reeds de oude Grieken beseften de groote betekenis van het gezinsleven; zoo treffen we in de Mythologie de godin Vesta aan als beschermster van den huiselijken haard. Het vuur, het symbool van kracht en leven, mocht zijn grenzen niet overschrijden en zodoende onheil stichten, doch aan den anderen kant moest het kleine, bijna uitgedoofde vlammetje steeds opnieuw aangewakkerd worden. Een voortdurend waken was noodig.

God heeft aan ons Christenen meer licht gegeven. We beseffen niet alleen de maatschappelijke en zedelijke waarde van het gezinsleven, maar gevoelen tevens de groote betekenis, die het heeft voor de ontwikkeling van het zieleleven.

Wanneer we de levensbeschrijvingen lezen van mannen en vrouwen, die in den waren zin kinderen Gods waren, zien we meermalen, dat in hun vroegste jeugd het fundament is gelegd voor hun later leven, dat zij toen voor het eerst de gemeenschap met God hebben leeren smaken en dat de indrukken, die er toen op hun jong ontvankelijk gemoed zijn gemaakt, nooit uit hun geheugen zijn gewischt. We hooren van die gelegenheid daarom het beste te maken, wat we kunnen. Degenen onder ons, die geen ouderlijk tehuis meer bezitten, beseffen pas, wat ze verloren hebben. Anderen hebben nooit een tehuis gekend. Wanneer we zulken spreken van de teedere liefde van een moeder, vinden we geen weerklink; wanneer we stilstaan bij de wakende zorg van een liefhebbend vader en dan wijzen op God, Die de Vader is van alle schepselen, weten ze niets terug te zeggen. Daarentegen komen er herinneringen bij hen boven, die ze liever niet uitspreken en ze denken in stilte: wanneer God zoo is, als mijn aardse vader was, zou ik Hem niet kunnen liefhebben.

dacht" houdt en Gods Woord leest, als hoofd van het gezin, zal vrede en geluk heerschen. Als hij in den kring van zijn geliefden den dagelijkschen lofzang aanheft, zooals Luther deed, zullen vele donkere wolken weggedreven worden. En wanneer de vader het niet doet, rust de verplichting hiervan op de moeder.

Toen wij enkele weken geleden in Sumatra reisden, en 'in een Pasanggrahan gingen overnachten, hoorden we, voor we ons ter ruste begaven, een gezang; hooge kinderstemmen, begeleid door bastonen. Toen we in de richting van het geluid gingen, kwamen we bij een klein huisje. Om de tafel, waarop een brandend olielampje haar licht verspreidde, stond een groepje Batak-kinderen. De vader en een andere man zaten daar en de eerste leerde de kinderen zingen, het eene lied na het andere. Wat waren die kleuters leergierig en wat glinsterden hun oogjes! En met welk een geduld en volharding zette de vader zijn taak voort, tot ze het allen kenden! Het waren liederen over Jezus, onzen Heiland. Nog lang, nadat we met hen allen gebeden hadden, en weer vertrokken waren, klonk het gezang voort.

Deze liederen zullen de kinderen zeker hun heele leven lang bijblijven. Voor ons is dit tafereeltje een lieflijke herinnering.

Het is iets heerlijks, als goede voornemens en plannen in praktijk worden gebracht. Sommige ouders beseffen wel zoo nu en dan, dat zij hun gezin geestelijke en zedelijke leiding behooren te geven, maar dan komt het antwoord: „Nu nog niet, als ik eens meer tijd heb” of iets dergelijks; het werk komt in de eerste plaats, of wordt er misschien ook veel tijd besteed aan onnoodige zaken en gaat de kans van heden voorbij?

Bij begrafenissen zegt men gewoonlijk niets anders dan goede dingen van de(n) overledene, men herinnert ze en vertelt ze met bloedend hart. Men brengt bloemen en verricht vele liefdediensten, dikwijls met een berouwvol gemoed. Had ik toch maar meer liefde gegeven, toen hij of zij nog leefde. Waarom

HOE 1932 TOT EEN GELUKKIG JAAR TE MAKEN.

Wees opgewekt in tegenslagen; breng iederen dag wat zonnenschijn in het leven van anderen!

Doe alles, wat ge kunt doen om de menschen gelukkig te maken en laat geen dag voorbij gaan, waarop ge niet iemand een dienst bewijst.

Maak af, wat ge begonnen zijt! Door volharding en vastheid van doel zijn reeds vele overwinningen behaald.

Overwin trekjes in uw karakter, die anderen wellicht hinderen, zooals schreeuwen voor ge geslagen wordt, meenen, dat ge niet in tel zijt, om een bagatel uit uw humeur zijn en uw geduld verliezen!

Wees een voorbeeld van vlijt, volharding en nauwgezetheid van geweten voor allen, met wie ge omgaat.

Het is goed er bij stil te staan, dat gelukkig te zijn al zoiets moois is. Het werkt als een versterkings-middel.

Ge kunt niet gelukkig worden, als ge blijft voortgaan, vermaak met geluk te verwarren. Het is namaak.

Gedeelde vreugde is dubbele vreugde. De zekerste weg om zelf blij te zijn, is iemand anders blij te maken. Blijdschap is het eenige, dat men houdt, als men het weggeeft en ze heeft de eigenschap, zich steeds te vermenigvuldigen, als men ze met kwistige hand uitstrooit.

Ook de ouderlijke woning is niet voor iederen een lieflijke herinnering. Ik herinner me een kleine geschiedenis. Een Zondagsschoolonderwijzeres had den kinderen met Kerstfeest een wandtekst gegeven, waarmee ze erg blij waren. Den volgenden Zondag vroeg de onderwijzeres: „Hebben jullie den tekst opgehangen?” Allen antwoordden verheugd van ja, behalve één klein meisje, dat niets zei. Na veel moeite kon men uit haar krijgen, dat ze den tekst niet kon ophangen: „Waarom niet?” „Bij ons thuis wonen vijf familie's in één kamer; in iederen hoek één en wij wonen in 't midden. Arm kind, welk een bekrompen levensomstandigheden!

Hoe klein en bescheiden ons plaatsje ook is, laat ons dankbaar zijn, dat wij toch nog zoo bevoorrecht zijn boven vele anderen, die zooveel moeten ontberen.

Eénmaal zal ook ons de vraag gesteld worden: Wat hebt ge met de kansen gedaan, die uw huis, uw gezin u bood? Daarom geldt ook hier het woord; werk zoolang het dag is; de nacht komt, wanneer niemand werken kan. Daar, waar een vader een dagelijksche „An-

had ik dat scherpe woord toch niet gezegd of, niet zoo halsstarrig op mijn recht gestaan! Nu is het te laat.

Maria heeft de kostbare albasten vaas gebroken, toen de Heiland nog leefde en heeft de kostelijke nardus met haar welriekende geur over Hem uitgegoten; . . . en het heeft Hem goed gedaan en gezegend. Die schoone handeling was voor Hem een aanmoediging bij het betreden van den weg des kruises.

De Heiland heeft ons duidelijk getoond, hoe heilig een gezin moet zijn, hoeveel waarde het reine, sterke leven heeft.

Hij, Die Zijn heerlijkheid en huis bij den Vader verlaten heeft, om bij ons menschen op aarde te wonen, heeft Zijn jongeren er zoo duidelijk op gewezen, hoe het hier op aarde behoort te zijn. Hij bad: „Uw wil geschiede, gelijk in den Hemel als zoo ook op de Aarde.” In den hemel heerscht vreugde, eensgezindheid en vrede, omdat er steeds Gods wil gedaan wordt. En dit moet het ideaal zijn van een gezin hier op aarde.

EEN NIEUW BEGIN.

door den Stichter.

William Booth.

GE zult soms onvriendelijke opmerkingen hooren over menschen, die een nieuwe toewijding maken of een hogere geestelijke ervaring zoeken. Mogelijk spreken zelfs de Soldaten niet aardig over afvallingen, die telkens weer hun misstappen en afdwalingen belijden en opnieuw beginnen.

In mijn lange ervaring heb ik vele duizenden aan den zondaarsbank zien komen en ik kan mij niet herinneren, dat ik er één niet welkom heb geheeten, zooals ik dacht, dat mijn Meester gedaan zou hebben. Het deed er niets toe, hoe slecht ze geweest waren of hoe dikwijls tevoren ze waren gekomen.

Een nieuw begin te maken in het dienen van God is zeer prijzenswaard. Het is volkomen waar, dat wanneer mannen en vrouwen goed zijn begonnen, en voort zijn gegaan op den rechten weg, het wijste, wat ze kunnen doen, is: steeds voorwaarts gaan; doch wanneer ze zich op hun gemak hebben neergezet, of verboden paden zijn ingeslagen, zegt hun natuurlijk gevoel hen al: „Schud uzelf wakker, ge zijt met uw armen over elkaar gaan zitten, kom terug afgedwaalden en maak een nieuw begin.”

* *

God maakt ook steeds een nieuw begin. Het scheppen van deze wereld was een begin, en telkens zien we weer iets dergelijks gebeuren. Iederen herfst en winter kan men de grassen, granen en andere planten zien afsterven of voor een tijd ophouden met groeien, om opnieuw bij de komst van de lente te ontkiemen.

En evenzo zien we mannen en vrouwen, die vermoeid zijn van hun dagelijkschen arbeid iederen avond hun taak neerleggen en zich ter ruste leggen, om den volgenden morgen weer te ontwaken en opnieuw hun dagtaak beginnen. Wij allen zullen, indien we trouw zijn, na het doortrekken van de doodsrivier, een nieuw leven in Gods tegenwoordigheid beginnen.

Is een nieuw begin niet onze dagelijksche ervaring in verband met onze plichten en werkzaamheden? Hadden we die die gewoonte niet reeds in onze jeugd? Leerden we niet steeds weer opnieuw onze lessen en gingen naar ons werk met het voornemen om degenen, voor wie we werkten, te behagen? En zijn we niet geslaagd, omdat we telkens opnieuw begonnen? En nu, in ons werk, in ons gezin, in onzen strijd tegen de dagelijksche zorgen overwinnen we door steeds opnieuw te beginnen.

Dezelfde regel geldt ook in betrekking tot geestelijke dingen. Onze bekeering was niets meer of minder dan een nieuw begin. Het was ons onmogelijk terug te keeren tot onze vorige levenswijze en onze oude zonden. Daarom vergaf God ons het verleden en nam ons op onder zijn kinderen, terwijl van ons werd verwacht, dat we berouw voelden over onze zonden, onze slechte gewoonten zouden opgeven, en een nieuw begin maken.

* *

Ook het leven van Heiligheid en de doop van den Heiligen Geest is een nieuw begin. De ziel is vermoeid van het herhaaldelijk zondigen, van haar zelfzucht en prikkelbaar humeur en roept om den vrede, die de ziel vervult met kalmte, kracht en liefde, die nimmer vergaet.

Dan worden de twijfelachtige dingen opgegeven, de geuren van reinheid wordt ervaren, het Heilige Vuur daalt neer en er is een nieuw begin gemaakt. Sommigen van ons zijn onvoldaan over hun geestelijke ervaring. Ze voelen, dat ze iets beters noodig hebben. We kunnen het echter alleen verkrijgen door een nieuw begin te maken.

Misschien smaakt ge thans niet de vrede, liefde en vreugde, die ge eertjds hadt, en die de duidelijke bewijzen zijn van Gods gunst. Als dat zoo is, moet ge niet tevreden zijn met uw tegenwoordige ervaring. Met zoo te doen loopt ge gevaar alles te verliezen, wat ge in 't verleden gewonnen hebt, mogelijk zelfs uw ziel.

Misschien hebt ge nooit tevoren een bevredigende ervaring gehad van reinheid des harten. Het is erg jammer, als het zoo is. Maar, dank God, Zijn bloed heeft nog dezelfde kracht! God is nog altijd bereid om ieder ding, dat een verandering is, uit uw hart weg te nemen. Dit is het rechte oogenblik voor u om een nieuw begin te maken. Als ge in ernst tot God wilt naderen en alles op wilt geven, wat u scheidt van zijn zegen, zal Hij in uw hart nederdalen en ge zult rust en vrede vinden en sterkte des geestes ontvangen om opnieuw te beginnen.

Geef mij van Uw wijsheid, Heer.

Zorg en moeite drukt ter neer.

Ook in 't nieuwe jaar!

Schenk dit inzicht bovenal:

Wie Uw voetspoor volgen zal,

Weegt het kruis soms zwaar.

Vreest ge u te stooten aan een steen?

Toon kloek u — stap er overheen.

Het Oude jaar moest scheiden,

Het had zijn taak volbracht.

Wat 't Nieuwe ons zal bereiden,

Word' hoopvol afgewacht!

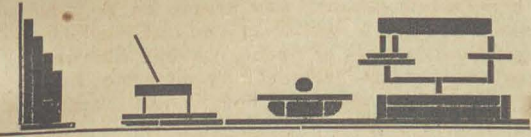

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN.

Benoeming :

Veld-Majoor G. J. Veerhuis : tot Majoor.
JOH. W. DE GROOT.
Kommandant.

Bandoeng, December 1931.

AANTEKENINGEN VAN DEN ALGEMEEN SECRETARIS.

De Kommandant.

't Is een drukke maand voor onzen Leider geweest. Nauwelijks van zijn uitgestrekte tournee in Sumatra teruggekeerd zijnde, ging hij weer op reis naar Makassar, waar hij onder groote belangstelling de officieele opening van onze nieuwe Kliniek en Wijkverpleging leidde. Bovendien bezocht hij verschillende korpsen in Bandoeng en sprak daar ook een avond voor de Rotarieclub. Thans geniet hij een weekje rust, om daarna de Kerstbijeenkomsten in Soerabaja te leiden. De makkers in de krokodillenstad zien met vreugde dit bezoek van onzen Leider tegemoet.

De A. S. op Reis.

Wij mochten een buitengewoon goeden Zondag in Batavia doorbrengen. De bijeenkomsten waren zeer goed bezocht en wij zagen zeven zielen aan de voeten van den Heiland neerknielen. Het was een ouderwetsche strijd voor zielen. Jezus Christus werd in ons midden verheerlijkt. Majoor Lebbink was zoo vriendelijk mij te vergezellen en zijn getuigenis was tot zegen. Verder mochten wij goede samenkomsten in Bandoeng II en III leiden en staan thans voor een uitgebreid Kerstprogramma in Bandoeng.

Naar Celebes.

De plannen voor het bezoek van den Kommandant en Mevrouw de Groot aan Menado en Midden-Celebes hebben thans vasten vorm aangenomen. Half Januari zullen zij daarheen vertrekken. Openbare- en Officierssamenkomsten, een lezing in Menado, een bezoek aan de Kalawara-kolonie, de opening van onze nieuwe zaal in Koelawi, dat alles en nog veel meer staat op het programma. Stafkapitein Strandlund zal onze Leiders vergezellen.

Het behoeft geen betoog, dat de Majors Woodward en Veerhuis en hunne Officiëren met verlangen naar de komst van onze Leiders uitzien. O, moge Gods zegen in ruime mate op dit bezoek rusten.

Rouw.

Er is een telegram door ons ontvangen, waarin ons het overlijden van den lieven ouden vader van Mevrouw Rawie werd bericht. De zekerheid, dat hij naar den hemel is gegaan, is een troost voor ons. Mijn lieve vrouw, die haar strijd naar meer dan één front te strijden heeft, draagt haar leed gelaten en rust in den wil van God. Wij hadden zoo gehoopt hem nog eens weer te zien hier op aarde. 't Mocht niet zoo zijn. Maar de Hemel wordt ons er meer begerlijk om, nu al die dierbaren ons voorgaan. Eén voor één! Heden zij, morgen wij!

De moeder van Kapiteine Pantea.

Daarom te meer voelen wij de smart, die onze lieve makker, Kapiteine Pantea van het Kinderhuis te Medan treft, nu haar lieve moeder haar plotseling door den dood is ontvallen. De Kapiteine is nog niet lang in Insulinde. Haar moet deze slag wel dubbel zwaar treffen. God zegene U, Kapiteine! Hebt goeden moed! Uw makkers bidden voor U!

De Opwekkings-Veldtocht.

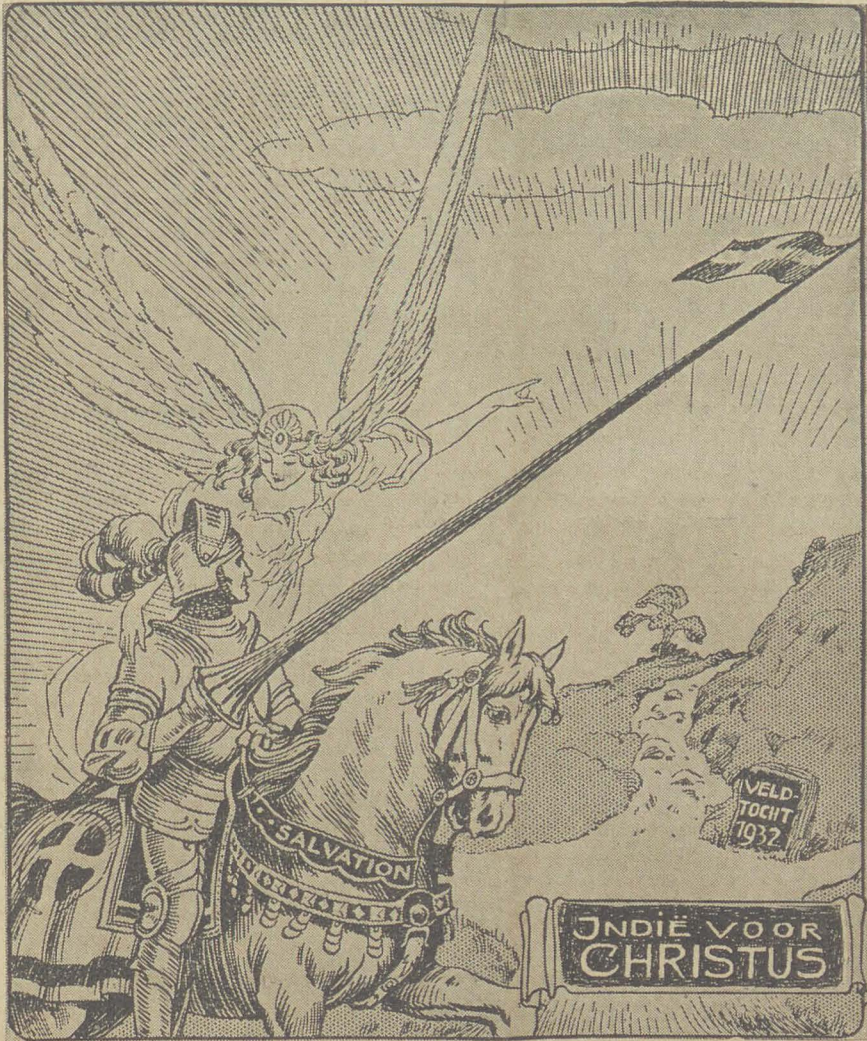
Door den Kommandant is besloten tot het houden van een Opwekkings-Veldtocht. Zes weken lang zullen bijzondere pogingen in het werk worden gesteld om zielen voor Christus te winnen, afvalligen terug te brengen tot de kudde, de jeugd te bereiken en tot den Heiland te leiden en Gods volk aan te sporen tot het zoeken van een hooger geestelijk leven, een diepere en rijkere ervaring des Heiligen Geestes in eigen kring en bovenal in eigen leven. Moge Gods onmisbare zegen in ruime mate op den Veldtocht rusten, opdat ook in ons geliefd Leger een opwekking zal ontstaan, die zich krachtig zal doen gevoelen in eigen hart, in eigen gelederen en zich dan ook zal uitbreiden, alom, al-overal; want daaraan heeft Indië groote behoefte. Laat iedereen, die dit leest en die bidden kan, bidden:

„O God, zend een opwekking en begin die in mij”.

Deelneming.

Een telegram, door ons op H.K. ontvangen, maakte melding van een auto-ongeluk, den beiden ouders van Mevrouw Kapiteine ter Telgte overkomen. Wel was er een woord van geruststelling aan toegevoegd, doch verdere bijzonderheden ontbreken. Het is pijnlijk zoo lang te moeten wachten tot nadere berichten per brief doorkomen. Moge Gods vertroosting ook daar troost brengen. Het is een rust te weten, dat wij — en onze geliefden — veilig zijn in Gods hand.

VOORWAARTS TEN STRIJD!

OPROEP van den KOMMANDANT.

Lieve kameraden en vrienden!

Het Leger des Heils in Nederlandsch-Indië zoekt door een bijzondereren Veldtocht in de maanden Februari en Maart een groot aantal nieuwe menschen met het Evangelie te bereiken. Dit plan is reeds in overweging geweest vanaf het oogenblik van mijn aankomst in dit land en ik gevoel, dat wij in geloof en gebed en vereenden aanval moeten doen op de machten der duisternis om de menschen te brengen tot het Licht en om de kracht van het Evangelie bekend te maken aan allen, die gebonden zijn, opdat zij met ons de vrijheid zullen genieten, die in Christus Jezus is.

Ik doe een beroep op allen, Officiëren, Plaatselijke Officiëren, Soldaten, Muzikanten, Zangers, Jongeliedenwerkers, Korpskadetten, Jonge Soldaten en onze Christen-vrienden om deel te nemen aan dezen grooten Nationalen Veldtocht. Wij kunnen dat doen door vereenigd gebed, door huisbezoek bij allen, door uitbreiding van het jeugdwerk, door den verkoop der Strijdkreet, door het bezoeken van afvalligen en door hun terug te brengen, in het kort door elke poging, die de menschen in onze bijeenkomsten en onder den invloed van het Evangelie brengt.

Mag ik op Uw medewerking rekenen? Als ieder zijn of haar plicht doet, dan is het zeker, dat in dezen veldtocht grootsche overwinningen behaald zullen worden. Nadere bijzonderheden worden U door Uw D. O. en Officiëren medegedeeld, die ook zelf, niet alleen in de Korpsen, maar ook in alle Inrichtingen, hard zullen medewerken. Moge God van den hemel het ons doen gelukken om het rijk der duisternis nederlaag te doen lijden en het Koninkrijk des Lichts te vestigen in veler hart. Ik reken op Uw medewerking.

Geloof mij,

Steeds de Uwe in het front van den Strijd

J. W. DE GROOT

Kommandant. —

Hooge belangstelling.

Met dankbaarheid gewagen wij van een Kerstgift, ons door Z. E. den Gouverneur-Generaal ten bate van het Kerstfeest der armen toegezonden. Wij zijn erkentelijk voor dit blijk van hooge belangstelling in onzen arbeid.

De Gezinsbond wordt opgericht.

Mevrouw Kommandante de Groot is zoo welwillend geweest de oprichting van den Gezinsbond in dit Territorie ter hand te nemen. Deze tak van arbeid is thans over de gehele wereld verspreid en veel zegen is er van uitgegaan. Moge ook voor ons Territorie de Gezinsbond tot nut en zegen blijken. Wij volstaan thans met onze lezeressen en lezers te verwijzen naar het artikel van Mevrouw de Groot op pagina 2 en met de vermelding, dat D. V. op 6 Januari in Bandoeng I en op 7 Januari in Bandoeng II tot de oprichting van de eerste afdelingen, Hollandsche en Maleische,

zal worden overgegaan. Andere plaatsen zullen, naar wij hopen, spoedig volgen.

Onze zieken.

Met leedwezen vernamen wij, dat onze makker, Adjutant Wikdal van Koelawi, Midden-Celebes, opnieuw ongesteld is geworden en ter behandeling in het Hospitaal te Malang op Java is opgenomen. Het schijnt, dat de oude kwaal — maagzweer — zich weer laat gelden. God geve, dat spoedig beterschap moge intreden. Mevrouw Wikdal is met hare kinderen in Koelawi gebleven, om den arbeid daar voort te zetten.

Adjutante Kyle is den laatsten tijd ook minder wel en wij hebben haar eenige weken verlof toegestaan om in een rustige omgeving herstel te vinden.

Wij vernamen eveneens, dat **Ensigne Cardinaal** van het Ooglijders-Hospitaal te Semarang niet zoo wel is.

God zegene onze lieve makkers en geve hun spoedig weer hun gezondheid terug.

De strijders vermeerderen.

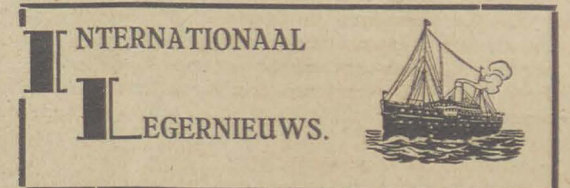
In de halfjaarlijksche zitting van den Korpskadetten-Raad, op 12 December gehouden, mochten wij de vreugde smaken voor de Celebes-Divisie 27 en voor de Java-Divisie 5 nieuwe Korpskadetten in te schrijven. Zoo'n voortgang stemt blij en wij feliciteeren de Territoriale Jongelieden-Secretaresse en alle betrokkenen van ganscher harte met dit behaalde resultaat.

Veel heil en zegen.

Gaarne willen mijn lieve vrouw en ik aan alle Officiëren, Soldaten, Christenvrienden, lezers en lezeressen, de grooten en de kleinen, veel heil en zegen voor het nieuwbegonnen jaar toewenschen. Niemand onzer weet, wat het jaar, hetwelk wij pas zijn ingetreden, ons brengen zal, maar:

Zij, die bidden, hebben niets te vreezen:
Schoon zij loopen, worden zij niet moe;
Nooit zal het strijden hun te moeilijk wezen:
In den storm zendt God hun vrede toe.

Halleluja!

Brazilië.

Dat de Heilssoldaten hier werkelijk niet zonder levensgevaar hun arbeid verrichten, blijkt wel uit de volgende voorbeelden. In Nictheroy werd de Korpsofficier, toen hij zich buiten de stad bevond, aangevallen door 6 mannen. Ze sloegen hem en één trok zelfs een mes en dreigde hem dood te steken, als hij nog een woord sprak. Gelukkig kwam er hulp opdagen door het ter plaatse verschijnen van een automobiel.

In hetzelfde district hoorde een Kadet, die aan 't collecteren was en bij een deur stond te wachten, een suizend geluid langs zijn oor gaan. Toen hij zich omkeerde, zag hij, dat een man op hem gevuld had.

In een der plaatsen heeft zich echter een goed geval van bekeering voorgedaan. Als resultaat van het verkoopen van den Braziliaanschen Strijdkreet in de kroegen, heeft een der eigenaars zijn kroeg gesloten. Hij vertelde, hoe het gedurig zien van den Legeruniform hem met wroeging had vervuld, aangezien hij in zijn jeugd de samenkomsten had bezocht. Hij is nu een andere zaak begonnen.

Britsch-Indië Zuid.

Uit alle richtingen verneemt men hier roepstemmen om het Legerwerk te beginnen. Vele dorpen hebben een verzoek ingediend om Officiëren te zenden en in één dorp heeft men zelfs den tempel aangeboden. Zeventig families uit één district hebben het verlangen te kennen gegeven om Heilssoldaat te worden.

Een man, die zes jaar geleden bekeerd is geworden, heeft het Leger een stuk land afgestaan om een gebouw op te richten, waar men God kan aanbidden. Hij voelde een verlangen om iets aan God te geven uit dankbaarheid voor de zegeningen, die zijn deel waren geworden, sinds hij bekeerd was.

China.

Ook het Leger maakt hier een zorgvollen, moeilijken tijd door. De leiders zijn echter van meening, dat de kansen grooter zijn, als ooit tevoren. In Kalgan werden gedurende een reeks extra openluchtsamenkomsten meer dan 700 Evangelie's verkocht.

In Moekden werd een 13-jarig meisje bekeerd en kwam den volgenden dag terug met haar 67-jarige grootmoeder, die ook God wilde gaan dienen.

In Tientsin heeft een man, werkzaam aan het Telegraaf-kantoor, aan het slot van een lichtbeeldensamenkomst zijn hart aan God gegeven. Thans is hij een groote kracht in het korps, waar hij niet moe wordt om te getuigen, en met de Korpskadetten Strijdkreten verkoopt.

Reclameering in Shanghai. Op verzoek van de plaatselijke autoriteiten heeft het Leger de geheele verantwoordelijkheid van dit werk op zich genomen. Een jaar geleden is men met dit werk begonnen, maar het daarvoor verantwoordelijke comité is tot de overtuiging gekomen, dat het Leger bijzondere geschiktheid bezit voor dit soort van arbeid. Het Leger mag geheel volgens zijn eigen methoden te werk gaan en zal alle mogelijken financiële steun ontvangen. Europeanen zoowel als Chineezers worden hiermee bereikt, en het is 't eerste middel om met de Chineezers van Shanghai in contact te komen. Men hoopt er nu spoedig een Chineesch korps te kunnen oprichten.

Japan.

Naar aanleiding van een lezing van Kommandant Yamamuro, die per Radio werd uitgezonden, ontving de Kommandant een brief uit Kyushu, het zuidelijkst gelegen eiland van Japan, van een armen zieken man, die wonderbaar vertroost was geworden door de gesproken woorden. Hij had Gods liefde beter leren begrijpen en hoopte, dat er weer spoedig een lezing zou volgen.

In Tokio is een inbreker van zijn voornemen afgebracht, doordat hij een openluchtsamenkomst van het Leger bijwoonde. De geest van God sprak zoo duidelijk tot hem, dat hij zijn plan niet durfde te volvoeren en zijn vorige misdaden aan de Politie bekende.

De Bond van Barmhartigheid.

Nieuws uit het Moederland.

ONS Leger heeft in Nederland een nieuwen bond opgericht, die den naam draagt van „Bond van Barmhartigheid”. Een krachtige poging zal in het werk worden gesteld om in dezen tijd van werkloosheid wat leniging te brengen in den nood der armen. In vele gezinnen heeft men groot gebrek aan warme kleding en huisraad. Nu heeft het Leger zich voorgesteld een groote voorraadschuur te maken, waaruit men geven kan zooveel als men maar wil. Alle burgers van Nederland zijn uitgenoodigd om hiertoe iets bij te dragen.

Om geld wordt niet gevraagd, maar groote vrachtauto's zullen in alle plaatsen, waar het maar mogelijk is, rondrijden om kleding en huisraad in ontvangst te nemen, die zelf niet meer gebruikt worden.

In een Radiotoespraak, die Majoor Bulterman gehouden heeft, heeft hij iederen luisteraar uitgenoodigd lid te worden van dezen „Bond van Barmhartigheid”, die geen Bestuur of Reglementen heeft, maar slechts gedreven wordt door het eene Reglement: „Zalig zijn de Barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden”.

De Kleedingweek, die van 9 tot 14 November gehouden is geworden, is een groot succes geweest. In Amsterdam moest men reeds na het bewerken van een niet zoo groot district, ophouden en den toevoer stop zetten, aangezien de school, die als voorraadschuur dienst deed, niet meer bergen kon.

Het is te begrijpen, dat het uitvoeren en sorteeren het meeste werk is en dat vele handen noodig zijn om dit werk te verrichten.

In andere plaatsen is eveneens een dergelijke poging gedaan.

Een buitenstaander beschreef het als volgt: Het onophoudelijk luiden van een harde beed iedereen naar buiten snellen, waarop men een reusachtige touring-car kon zien, waaruit een heele schare Heilssoldaten kwam. Na een betrekkelijk korten tijd was de auto zóó vol geladen, dat men bij het wegrijden van de Heilssoldaten binnenin niets meer kon bespeuren.

Dat deze Bond zich in ieders goedkeuring mag verheugen is niet te verwonderen.

De Algemeen Secretaris op het Oorlogspad.

Bezoek aan de Korpsen in Batavia.

ZONDAG 6 December bezochten Kolonel Rawie en Majoor Lebbink de twee korpsen in Batavia. De Heiligingsmeeting in het Europeesche korps was een goeden tijd te noemen. De solo van den Kolonel, zoowel als het getuigenis van Majoor Lebbink werden met aandacht gevolgd. We gelooven zeker, dat God door het woord, dat de Kolonel bracht, tot de hoorders heeft willen spreken. Drie broeders gaven gehoor aan Gods roepstem en maakten een nieuwe toewijding. 's Middags werd een Soldatensamenkomst in hetzelfde korps gehouden, waarna de tocht naar het Chineesche korps in de oude stad werd aanvaard. Een gloedvolle openluchtsamenkomst voor de zaal trok veel publiek.

„Jesus, Uw naam zij de hoogste eer,” klonk het door de lucht en deed ons onwillekeurig denken aan den tijd, wanneer alle schepsel den Koning der koningen eere zal brengen en de gansche aarde vervuld zal zijn met de kennis des Heeren.

Daarna de samenkomst in de zaal. Getuigenissen werden gegeven door Majoor Lebbink, Luitenant Leimena en Kadet Petrus. Het zangkoor deed haar uiterste best. De Kolonel sprak over de „Blijde Boodschap” en twee zusters en twee broeders deden de goede keuze. L. L.

Vreugde in het Leger des Heils. Bandoeng III.

VREUGDE in het hart en leven. Zoo heeft God het bedoeld voor ieder mensch en zulks is ook mogelijk, wanneer wij in God gelooven en in Zijne wegen wandelen. Dit was het uitgangspunt van het gesprokene in de Legerzaal van Korps Bandoeng III bij gelegenheid van de huwelijksinzegening van Br. van Vulpen en Zr. Warni, onder leiding van Lt. Kolonel Rawie.

Voor de kinderen.

HET LAATSTE WOORD VAN 1931 EN HET HET EERSTE WOORD VAN 1932.

Het Oude Jaar stond in z'n voorraads-kamer, zwaar leunend op een stok en somber starend naar een wakkeren jongen man, die las in een rol, die strekte van Januari tot December.

„Zorgen,” las de jonge man. „Tien duizend mopperpraatjes, honderd duizend snauwen, tien millioen „waaroms?”, honderd millioen „waarvoors?”

„En nog een heeleboel meer, waarvoor ik geen tijd gehad heb ze te tellen!” mompelde het Oude Jaar vermoeid. „Je zult ze vinden in den Jammerhoek, allemaal bij elkaar. Ben je nou nog niet klaar met 't opnoemen van de voorraden? Ik heb zoo'n slaap.”

„Wacht even Meneer!” zei de jonge man.

STRIJD KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-OOST-INDIË.

DE KOMMANDANT BEZOECT MAKASSAR EN VERSCHILLENDE KORPSEN IN BANDOENG.

Opening van de Wijkverpleging.

Zaterdag 28 November was een belangrijke dag in de Legergeschiedenis van Makassar. Dan toch zou de officiële opening plaats hebben van de Wijkverpleging met de daaraan verbonden Polikliniek, waarvan Kapiteine Zwart het bevel op zich zal nemen.

Deze Wijkverpleging is gevestigd in het Paviljoen van het Militair Tehuis.

Reeds vroeg stonden Zaterdag verscheidene Heilssoldaten op de kade te wachten op de boot, waarmee de Kommandant zou komen. Niemand was echter zoo vol spanning als de kinderen van de kindersamenkomst, die om 7 uur 's morgens al voor het Militair Tehuis stonden, bang dat ze te laat zouden komen.

Om 5 uur vond in het Militair Tehuis een besloten samenkomst plaats voor de leden van het Comité voor Wijkverpleging en genoodigden. Besprekingen werden gehouden en Kapiteine Zwart voorgesteld als de Wijkverpleegster. Er werd haar een hartelijk welkom gegeven.

De avondsamenkomst werd in de Protestantische Kerk gehouden. De Assistent-Resident sprak een inleidend woord, dat van zijn warme belangstelling in den arbeid van het Leger getuigde. Dr. Doeve sprak namens den Burgemeester en wenschte de Kapiteine veel zegen toe op haar nieuwen arbeid. Vervolgens nam Ds. van Binsbergen het woord en uitte zijn dankbaarheid voor het zenden van een verpleegster om dezen tak van arbeid in Makassar te beginnen.

Nadat de Kapiteine Mason en Kapiteine Zwart een lied hadden gezongen, werd de Kapiteine voorgesteld. In een kort woord daarna door haar gesproken, gaf ze het verlangen te kennen om de menschen geestelijk en lichamelijk te helpen. Tenslotte voerde de Kommandant het woord en boeide de menschen met zijn verhalen over ervaringen in verschillende landen. Ds. van Binsbergen sloot met dankgebed.

De Maleische samenkomst op Zondagmorgen was een tijd van rijken zegen. Soldaten en vrienden werden bezielde door de boodschap van den Kommandant, die door den Heer Pouw, Chineesch zendeling, vertaald werd.

In de avondsamenkomst, die in het Hollandsch werd gehouden, waren veel belangstellenden opgekomen. Het was een goede avond. Toespraken en zang wisselden elkaar af. Een groote vreugde was het aan het einde een jongen man te zien neerknielen, om zijn zonden te belijden en Christus als zijn Verlosser aan te nemen.

Het was met nieuwen moed en nieuwe plannen voor de toekomst, dat de Officiëren en Soldaten den Kommandant Maandagmiddag een laatste groet toewuifden. Moge God Zijn onmisbaren zegen op deze plannen laten rusten en geven, dat velen hierdoor gebaat zullen worden.

NIEUWJAARSGROET.

Hartelijke gelukwenschen aan alle makkers en vrienden bij het intreden van het Nieuwe Jaar. Moge de zegen van God met U alle zijn.—

Kommandant en Mevr. de Groot.

In Bandoeng II.

20 December 'n fijnen Zondag met den Algemeen Secretaris. 's Morgens veel zegen ontvangen door de woorden, gezongen en gesproken door Mevrouw Rawie. Des Kolonels duidelijke toespraak vond gereden ingang; één zuster zocht verlossing van haar zonden, tien anderen maakten nieuwe toewijding.

's Avonds volle zaal; plechtige inzegening der J. L. Zangcompagnie. De jonge Soldaten, keurig in hun frisse uniformen, zongen een lied van het „Jongste Regiment”; zij zijn een heele aanwinst voor het J. L. Korps. Kadet-Luitenant Kasmin gaf tevens zijn welkom. Na de krachtige prediking van den Kolonel kwam een ziel naar voren. Dank God voor de heerlijke overwinningen van dezen dag!

J. L. S. M.

gevend aan de twaalf raadslieden, die achter hem stonden.

„In dezen hoek ligt een klein pakje, Meneer,” klonk een zacht stemmetje. „De label zegt „Glimlachjes” en je krijgt een prettig gevoel, als je in hun nabijheid komt.”

„Glimlachjes,” zei het wakkere Nieuwe Jaar, terwijl hij de rol door z'n vingers liet gaan. „O ja, hier staan ze: „Glimlachjes, veroorzaakt door ...” Wat stelt dat voor, Meneer Oud Jaar?”

Het Oude Jaar gaf een tik met zijn stok op den grond, die de nieuwe raadslieden deed opspringen van schrik. Toen begon hij te lachen.

„Dat zijn glimlachjes, veroorzaakt door de Heilssoldaten,” antwoordde hij. „Ze vinden er een groot genoegen in om andere menschen en kinderen gelukkig te maken en probeeren een glimlach te brengen op bedrukte gezichten. Ze laten zich niet gauw afschrikken, weet u. In 't bijzonder met Kerstfeest zijn ze druk aan 't werk en trachten dat feest zoo gelukkig mogelijk te maken voor arme en zieke menschen. Is het niet Decie, daar kan jij van meepraten” en 't Oude Jaar wendde zich tot zijn enig-overgebleven raadslid.

„En zouden ze dat in 't nieuwe jaar weer doen?” vroeg Meneer Nieuw Jaar, terwijl hij er al merkbaar fleuriger begon uit te zien.

„O ja,” antwoordde 't Oude Jaar al geuwend, terwijl hij een paar lucifersstokjes van zijn laatst-overgebleven raadsheer leende om zijn oogen open te spalpen. „De Heilssoldaten gaan steeds voorwaarts; ze zullen zeker ook dit jaar trachten hun deel te doen.”

Toen begon de klok te slaan. Het Oude Jaar viel op den grond en struikelend over den baard van zijn meester, viel December, de laatste raadsheer, naast hem neer.

„Brenge ze naar het bed in het Verleden” riep het Nieuwe Jaar.

Toen tilden de nieuwe raadsleden het oude paar zachtjes op en droegen ze naar bed.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

De Kommandant zal bezoeken:

4 Januari Pekalongan
5 „ Tegal
6 „ Cheribon
7 „ Chr. Alliance Bandoeng.
4 tot 18 Febr. Verschillende korpsen in Mid-den-Celebes.

20 „ Soerabaja.
21 „ Makassar.
24 „ Donggala.
26 „ Menado.
19 Februari Makassar.
20 „ Soerabaja.
23 „ Bandoeng.

De Algemeen Secretaris:

6 tot 13 Januari Koendoer.
20 „ Soerabaja.
21 „ Malang.
22 „ Soerabaja II.
23 „ „ Semaroenng.
24 „ Soerabaja I.

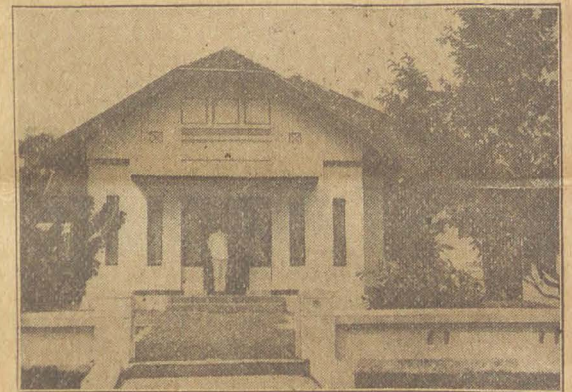
Brigadier Palstra:

4 Januari *Pekalongan.
5 „ *Tegal
6 „ *Cheribon.
10 „ Soekamiskin (Huis van Bewaring).

14 „ Bandoeng I.
16, 17 en 18 Semarang.
19 „ Bawen.
20 „ Ambarawa.
21 „ Magelang.
22 „ Djokja.
23 en 24 Poerworedjo.
* met den Kommandant.

Stafkapiteine Neddermeijer:

16 tot 18 Jan. Batavia.
19 en 20 „ Cheribon.
21 tot 24 „ Semarang — Boeggangan, Meisjeshuis en Korps.
25 „ Tanggoeng.
26 tot 28 „ Ambarawa en Bawen.
29 „ Magelang.
30 en 31 „ Djokja.

Het onlangs geopende Doorgangshuis.

WIJ ZOEKEN:

Van As-Marinus Wilhelmus (A.94). Geboren 8 Maart 1893: diende bij de Koninklijke Marine onder Stamboeknummer 1870: was in 1914 in Nederlandsch Indië. Zuster verlangend bericht van of over hem te ontvangen.

Van Krimpen-Johan Willem (A.93). Heeft geëindigd bij het N.I. Leger onder Alg. Stamboeknummer 75502. Verliet den dienst in November 1925 en was werkzaam bij een der Bataviasche Tram-maatschappijen. Volgens ontvangen berichten waarschijnlijk gehuwd in 1919 te Padang: twee kinderen. Werd na 1925 nog verpleegd in het Hospitaal te Palembang en vertrok vandaar zonder opgave van adres. Vader verlangend bericht van of over hem te ontvangen.

Allen, die eenige inlichting kunnen verstrekken, welke zou kunnen leiden tot het opsporen van de tegenwoordige verblijfplaats van bovengenoemde personen, worden verzocht hierover te correspondeeren met:

Kommandant J. W. de Groot,
Opsporings-Departement,
Javastraat 16-Bandoeng.

